

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 236/04-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. marca 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Eduarda Bárányu a Lajosa Mészároša prerokoval prijatú sťažnosť COMNET NUI, Ž., zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., Advokátska kancelária, P. B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 442/97 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 442/97 p o r u š i l právo COMNET NUI, Ž., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 442/97 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. COMNET NUI, Ž., p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. COMNET NUI, Ž., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 14 390 Sk (slovom štrnásťtisícristodevät'desiat slovenských korún), ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na účet advokátky JUDr. A. K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 9. decembra 2004 č. k. I. ÚS 236/04-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť COMNET NUI, Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., Advokátska kancelária, P. B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 442/97 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. 1. Zo sťažnosti vyplynulo, že *„Navrhovateľ je právnickou osobou podľa §§ 18 až 20i Obč. zák.. Dňa 2. 6. 1997 podal Okresnému súdu v Žiline žalobu. Žalovanou stranou je: Slovenská republika, Colné riaditeľstvo SR, Bratislava, Colný úrad Žilina.*

Žaloba sa týka náhrady škody vo výške 234.435 Sk s príslušenstvom.

Žaloba má súdom pridelenú sp. zn. 12 C 442/97, podaná bola pod pôvodným názvom žalobcu, t. j. COMNET NUG, nadácia Žilina. Vzhľadom na to, že nadácia bola zmenená na inú právnu formu, ktorá prevzala jej práva a povinnosti, dňa 21. 10. 1998, bol súdu doručený návrh na zmenu názvu žalobcu, t. j. COMNET NUI - združenie, tak, ako je to uvedené na prvej strane tohto podnetu. V predmetnej veci prebehli štyri pojednávania a od posledného, ktoré sa konalo dňa 10. 3. 1999, nebolo vytyčené do dnešného dňa žiadne ďalšie pojednávanie. Z uvedeného vyplýva, že od podania návrhu, t. j. od 2. 6. 1997 do dnešného dňa uplynulo sedem rokov a viac ako štyri mesiace. (...)

Vzhľadom na to, že súd v predmetnej veci viac nekonal, navrhovateľ podal dňa 5. 11. 1999 sťažnosť na prieťahy v konaní Ministerstvu spravodlivosti SR Bratislava a 8. 3. 2000 predsedovi Okresného súdu v Žiline. Ministerstvo spravodlivosti SR postúpilo sťažnosť Okresnému súdu v Žiline. Listom zo dňa 10. 2. 2000 mu bolo súdom okrem iného oznámené, že podľa prepočtov MS SR by malo byť na OS v Žiline 47 sudcov, avšak agendu vybavuje len 18 sudcov. Súd sa mu za prieťahy v konaní ospravedlnil. Dňa 12. 7. 2000 mu Okresný súd v Žiline oznámil, že vec 12 C 442/97 zostala pôvodnej sudkyňi, JUDr. C. Od vtedy sa vo veci neurobil žiadny úkon. (...)

Sme toho názoru, že v danom prípade došlo k porušeniu základného práva môjho klienta na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktoré je každému priznané v článku 48, ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky. Návrh ktorý je predmetom podania nie je tak zložitý, aby si vyžadoval viac ako sedemročnú prípravu. V danom prípade došlo aj k porušeniu príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, hlavne § 100 ods. 1, podľa ktorého by mal súd postupovať tak, aby bola vec okrem iného, čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Navrhovateľ by uvítal, keby súd konečne rozhodol, aby bol odstránený stav právnej neistoty, ktorá sťažuje činnosť navrhovateľa. Podotýkam, že daný stav konania sa na navrhovateľovi negatívne odzrkadľuje, nakoľko právna neistota mu spôsobuje nemožnosť jasne orientovať a realizovať svoju činnosť. Z toho dôvodu požaduje aj primerané finančné zadosťučinenie, ktoré by zodpovedalo nesporným prieťahom v konaní a tak čiastočne poskytlo navrhovateľovi určitú satisfakciu za spôsobenú právnu neistotu a pocit krivdy ktorú vyvoláva neschopnosť štátu zabezpečiť základné ústavné práva občanom a subjektom v právnych vzťahoch, v dôsledku čoho nie je súd schopný viac ako 7 rokov ukončiť vec ktorá je predmetom žaloby. “

Sťažovateľ sa okrem priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 70 000 Sk domáha aj priznania trov trávneho zastúpenia v celkovej výške 16 969 Sk.

Na základe uvedených podstatných skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prerokovaní tejto sťažnosti vydal nasledovné rozhodnutie:

„Právo navrhovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov, podľa článku 48, ods. 2, prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, bolo v konaní sp. zn. 12 C 442/97 Okresným súdom v Žiline porušené.

Okresnému súdu v Žiline sa prikazuje, aby v konaní sp. zn. 12 C 442/97 konal bez zbytočných prietahov.

Navrhovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 70.000,- Sk, ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť navrhovateľovi do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd v Žiline je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 16.969,- Sk na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. A. K.,... do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. P. H., listom z 21. februára 2005 sp. zn. Spr 3503/05, ku ktorému bolo pripojené aj stanovisko sudkyne JUDr. D. C., a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 14. marca 2005.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol nasledovné skutočnosti:

„(...) Súhlasíme s upustením od ústneho prejednávania veci. Pokiaľ ide o vec samotnú, zo spisu a prehľadu úkonov je všetko zrejmé. Spoluúčasť navrhovateľa na prietahoch je po pojednávaní 20. 1. 1999, keď nedoručil súdu požadované stanovisko, na čo ho súd urgoval 17. 1. 2003 (č. l. 141, 144 a 146). Odporca reagoval včas.“

Zákonná sudkyňa JUDr. D. C. podala prehľad úkonov súdu v napadnutej veci a k prijatej sťažnosti uviedla nasledovné relevantné skutočnosti:

„(...) Nepopieram, že v uvedenej právnej veci došlo k prietahom v konaní. Namietam však subjektívnu zodpovednosť za daný stav v predmetnej veci. Skutočnosť, že som vo veci nekonala priebežne je spôsobená objektívnymi okolnosťami spočívajúcimi v neprimeranom množstve vecí v mojom senáte (ako aj v iných senátoch tunajšieho súdu), v dôsledku čoho som nemala možnosť a nemám možnosť prejednávať veci bez zbytočných prietahov.

Ja uznávam, že Ústava SR vo svojom článku 48 ods. 2 garantuje občanom SR prerokovanie vecí na súde bez zbytočných prieťahov. V tejto súvislosti však chcem poukázať aj na právo sudcu priznané v ust. § 34 ods. 3 veta prvá Zákona č. 385/00 Z. z. v znení zákona číslo 426/2003 Z. z., podľa ktorého sudca má právo na pridelovanie vecí podľa rozvrhu práce tak, aby ich mohol prejednať a rozhodnúť bez zbytočných prieťahov.

Podľa ust. § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. v platnom znení, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Na uvedení situáciu som upozorňovala a upozorňujem štátnu správu súdu v zmysle ust. § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. s tým, že v súčasnej dobe mám vo svojom senáte cca 412 neskončených vecí.

Povinnosť riešiť túto situáciu tak, aby nevznikli ďalšie – ešte väčšie prieťahy – má Ministerstvo spravodlivosti SR a príslušný orgán štátnej správy súdu [§ 12 ods. 1 písmeno a, b), § 14 ods. 1 písmeno a) Zákona č. 80/1992 Zb. v platnom znení], ktoré orgány zodpovedajú za zabezpečenie riadneho chodu súdnictva, vrátane personálneho obsadenia súdov.

Vzhľadom na vyššie uvedené mi neboli vytvorené podmienky na riadny výkon súdnictva, ktoré im okrem iného ukladá aj ust. § 7 ods. 1 citovaného zákona, najmä čo sa týka personálneho obsadenia súdu.

S poukazom na vyššie uvedené, tak ako som uviedla vyššie, neuznávam subjektívnu zodpovednosť za prieťahy v danom spore. (...)“

2. 2 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu uviedla, že:

„Vo veci sťažnosti združenia COMNET NUI so sídlom v Ž., môjho klienta Vám v zmysle Vašej výzvy oznamujem, že netrváme na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie. Po oboznámení sa s obsahom vyjadrenia Okresného súdu v Žiline žiadame, aby Ústavný súd SR rozhodol v zmysle nášho podania.

Zároveň si uplatňujeme trovy právneho zastúpenia tak, ako boli špecifikované v našom podnete spolu vo výške 3.537,- Sk, vrátane DPH, pričom žiadame, aby boli tieto uhradené na účet mojej Advokátskej kancelárie... “

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 442/97:

Dňa 2. júna 1997 podal právny predchodca sťažovateľa, nadácia COMNET NUG, so sídlom v Ž. (ďalej len „navrhovateľ“) na okresnom súde proti odporcovi v 1. rade Slovenskej republiky, Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, a odporcovi v 2. rade Slovenskej republiky, Colnému úradu Žilina, žalobný návrh „o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom“ vo výške 234 435 Sk.

Dňa 4. júna 1997 vyzval súd navrhovateľa na doručenie písomností.

Dňa 19. júna 1997 navrhovateľ doručil súdu vyžiadané písomnosti.

Dňa 12. marca 1998 bol návrh doručený na vyjadrenie odporcom.

Dňa 17. apríla 1998 odporca v 2. rade doručil súdu vyjadrenie k žalobnému návrhu.

Dňa 14. septembra 1998 sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 27. október 1998.

Dňa 29. septembra 1998 navrhovateľ doručil súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní.

Dňa 2. októbra 1998 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby zrušila termín pojednávania nariadeného na 27. október 1998 a vytýčila nový termín pojednávania na 23. október 1998.

Dňa 21. októbra 1998 doručil navrhovateľ súdu návrh na zmenu v osobe navrhovateľa, pričom právnym nástupcom navrhovateľa mal byť sťažovateľ.

Dňa 23. októbra 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 20. november 1998 za účelom upresnenia žaloby a označenia dôkazov.

Dňa 30. októbra 1998 sťažovateľ doručil súdu doplnenie podkladov.

Dňa 5. novembra 1998 sťažovateľ doručil súdu návrh na vykonanie dôkazov a vyčíslenie škody.

Dňa 6. novembra 1998 sťažovateľ požiadal súd o zaslanie kópie zápisnice z pojednávania konaného 23. októbra 1998.

Dňa 20. novembra 1998 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 11. december 1998 za účelom výsluchu svedka.

Dňa 4. decembra 1998 sťažovateľ doručil súdu návrh na vykonanie dôkazov.

Dňa 10. decembra 1998 sťažovateľ doručil súdu podanie, ktorým upresnil svoj nárok na náhradu škody.

Dňa 11. decembra 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 29. január 1999 za účelom pripojenia listinných dôkazov.

Dňa 18. januára 1999 sťažovateľ doručil súdu podanie, ktorým upresnil svoj nárok na náhradu škody.

Dňa 18. januára 1999 sťažovateľ doručil súdu návrh na zmenu termínu pojednávania.

Dňa 20. januára 1999 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby zrušila termín pojednávania stanoveného na 29. január 1999 a nariadila pojednávanie na 10. marec 1999.

Dňa 10. marca 1999 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 29. marca 1999 odporca v 1. rade doručil súdu svoje stanovisko k žalobnému návrhu.

Dňa 22. júna 2001 bolo doručené vyjadrenie odporcu aj sťažovateľovi, aby zaujal k nemu stanovisko.

Dňa 12. septembra 2002 konajúca sudkyňa upozornila predsedu súdu listom sp. zn. Spr. 944/02 na počet vecí, ktoré sú jej pridelené.

Dňa 17. januára 2003 sudkyňa dala úpravou kancelárii súdu pokyn, aby urgovala stanovisko sťažovateľa k vyjadreniu odporcu.

Dňa 4. februára 2005 sudkyňa nariadila pojednávanie na 23. marec 2005.

Dňa 23. marca 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 11. máj 2005.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní „o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom“ vo výške 234 435 Sk vedenom pod sp. zn. 12 C 442/97, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako navrhovateľ, došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, dĺžka napadnutého konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci. Napokon ani predseda okresného súdu, alebo konajúca sudkyňa vo svojom vyjadrení nepoukázali na skutkovú alebo právnu zložitosť veci.

2. *Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že na ťarchu sťažovateľa treba pripísať skutočnosť, že na výzvu súdu z 22. júna 2001, aby zaujal stanovisko k vyjadreniu odporcu, neodpovedal extrémne dlhú dobu, a tak aj on prispel k predĺženiu konania, hoci aj v tomto prípade reagoval okresný súd na pasivitu sťažovateľa oneskorene (takmer po poldruha roku – 17. januára 2003). Celkové správanie sťažovateľa však nemožno kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (napr. I. ÚS 31/01). Na druhej strane ale na nesúčinnosť správanie sťažovateľa v uvedenom štádiu napadnutého konania nemohol ústavný súd neprihliadnuť pri úvahe o výške primeraného finančného zadostučinenia.*

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nečinný od 19. júna 1997 do 12. marca 1998 (deväť mesiacov), od 17. apríla 1998 do 14. septembra 1998 (päť mesiacov), od 29. marca 1999 do 22. júna 2001 (dvadsaťšesť mesiacov) a od 17. januára 2003 do 4. februára 2005 (dvadsaťštyri mesiacov). Okresný súd teda počas viac ako piatich rokov vo veci nevykonával úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v napadnutom konaní nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedeným prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Obranu zákonnej sudkyne, podľa ktorej „skutočnosť, že som vo veci nekonala priebežne je spôsobená objektívnymi okolnosťami spočívajúcimi

v neprimeranom množstve vecí v mojom senáte“, treba bez ohľadu na jej prípadnú správnosť pokladať za právne bezvýznamnú, lebo ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, neposudzoval „*subjektívnu zodpovednosť za prietahy v danom spore*“, ale posudzoval postup súdu, a teda nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti uvedené zákonnou sudkyňou. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo sám nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 70 000 Sk z dôvodu, že „*daný stav konania sa na navrhovateľovi negatívne odzrkadľuje, nakoľko právna neistota mu spôsobuje nemožnosť jasne orientovať a realizovať svoju činnosť*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na povahu veci a okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa vrátane jeho podielu na predĺžení konania nesplnením svojej významnej právnej povinnosti (zaplatenie súdneho poplatku riadne a včas) považuje za primerané vo výške 30 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške zaokrúhlene 14 390 Sk z dôvodu trov jeho právneho zastúpenia.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti 20. októbra 2004 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 21. marca 2005). Za dva úkony vykonané v roku 2004 patrí odmena dvakrát po 4 534 Sk a režijný paušál dvakrát po 136 Sk (§ 13 ods. 8, § 19 ods. 3, § 24 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), teda spolu za úkony vykonané v roku 2004 prislúcha sťažovateľovi suma 9 340, a za jeden úkon vykonaný v roku 2005 patrí odmena 2 501 Sk a režijný paušál

150 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 11 991 Sk, ku ktorej bolo treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 2 398,20 Sk, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú zaokrúhlene sumu 14 390 Sk.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2005